

předložila nové dražební podmínky. D ů v o d y: Zástavní a vymáhající věřitelka navrhla, by nemovitosti byly prodávány po parcelách, dražbou dvojitou, z toho důvodu, že mnohé jednotlivé pozemky mají jako pozemky stavební ve výletním místě hodnotu daleko převyšující hodnotu těchto pozemků k účelům hospodářským. Navrhovaným způsobem dražby docílilo by se prý většího výtěžku a tím i vyloučila možnost, by věřitelé, jdoucí za prvním vymáhajícím věřitelem, který je vlastníkem druhé poloviny nemovitostí, vyšly na prázdno. K tomuto návrhu připojil se i další zástavní věřitel Spořitelní spolek pro M. Ježto při roku k určení dražebních podmínek nebylo docíleno dohody a provedeným šetřením, zejména i slyšením starosty, nabyt soud přesvědčení, že skutečně dražbou po parcelách lze docílit mnohem většího výtěžku a tedy příznivěji splnit účel dražebního řízení, rozhodl soud tak, jak se stalo. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc prvému soudu, by znovu jednal a rozhodl. D ů v o d y: Prvý soud přehlédl, že dlužnice není jedinou vlastníci nemovitostí zapsaných ve vložce čís. 64 a 259, ale že jest jí vlastnický připsána jen ideální polovice těchto nemovitostí, kdežto druhá polovice, totiž $\frac{1}{4}$ patří Bohumilu S-ovi, a $\frac{1}{4}$ Bohumile S-ové, kteří svolení k odpisu jednotlivých parcel nedali. Souhlas ten jest podle § 74 knih. zák. a § 1 zák. ze dne 6. února 1869 ř. zák. nezbytný, a nemůže býti nahrazen účelností a výhodností dražby nemovitostí po parcelách.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Jde o to, má-li býti dražba provedena po parcelách, jak to má na mysli výnos ministerstva spravedlnosti uveřejněný na str. 157—159 Věstníku ministerstva spravedlnosti z r. 1910. Ve směrnících v tomto výnosu uvedených se stanoví pod čís. 9, že se má toto řízení zavést jen v případech podle knihovního stavu jednoduchých a že řízení toto není přípustno, vede-li se exekuce na části knihovního tělesa, jak je tomu v souzeném případě. Toto ustanovení hledí k povaze věci a k potížím, které by jinak provedením exekuce po parcelách v takovém případě nezbytně vzešly, pročez právem rekursní soud tento způsob dražby vyloučil, třebaš poukazoval jen k potížím, které by vzešly při knihovním provádění výsledků dražby.

Čís. 13471.

Je-li vyrovnací řízení ve smyslu čl. X. uvozovacího zákona ke konkursnímu a vyrovnacímu řádu ze dne 27. března 1931 čís. 64 sb. z. a n. skončiti podle předpisů vyrovnacího řádu ze dne 10. prosince 1914 čís. 337 ř. zák., jest řešiti otázku oživnutí pohledávky pro nedodržení vyrovnacích splátek podle § 57 vyrovnacího řádu čís. 337/1914 ř. zák. v doslovu zákona ze dne 26. dubna 1923 čís. 99 sb. z. a n., nikoliv podle § 67 vyrovnacího řádu čís. 64/1931 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 20. dubna 1934, R I 407/34.)

O jmění žalovaného bylo zahájeno vyrovnací řízení dne 26. března 1931. Při roku ze dne 23. června 1931 bylo vyrovnání věřiteli přijato. Žalobě o zaplacení celé pohledávky, ježto oživila nedodržením vyrovnacích splátek, procesní soud první stolice vyhověl. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvému soudu, by ji, vyčkaje pravomoci, znovu projednal a rozhodl, máje za to, že v souzeném případě bylo použití § 67 vyr. řádu z roku 1931, pročež bylo zjistiti, zda žalobce upomenul žalovaného o zaplacení splátky.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc odvolacímu soudu k novému rozhodnutí.

Důvody :

Nesporné jest, že vyrovnací řízení, kterým byla dotčena též zažalovaná pohledávka, bylo ve smyslu čl. X uvozovacího zákona ke konkursnímu a vyrovnacímu řádu ze dne 27. března 1931 čís. 64 sb. z. a n. skončiti podle předpisů vyrovnacího řádu ze dne 10. prosince 1914 čís. 337 ř. zák. Právě-li zákon v tomto článku, že vyrovnací řízení, zahájená před účinností tohoto zákona, jest skončiti podle dosavadních předpisů, jest tím rozuměti všechny předpisy ať již povahy formální nebo materiální, an zákon v té příčině nerozeznává. V souzeném případě jest proto řešiti otázku oživení pohledávky následkem nedodržení vyrovnacích splátek podle § 57 vyrovnacího řádu čís. 337/1914 ř. z. v doslovu zákona ze dne 26. dubna 1923 čís. 99 sb. z. a n. a nikoliv podle § 67 vyrovnacího řádu čís. 64/1931 sb. z. a n.

Čís. 13472.

Nekalá soutěž(zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Stavební podnikatel jednal v rozporu s dobrými mravy soutěže, zvýšil-li po otevření ofert svou původní nabídku na míru nabídky soutěžitelovy, ale slevil-li peníz, toto zvýšení značně převyšující, ve prospěch dobročinného účelu. Lhostejno, že se jeho snaha neseťkala s úspěchem. Nevyhledává se vědomost o zavržitelnosti jednání. Nezáleží ani na tom, zda závadný čin nemůže již býti fakticky opakován.

(Rozh. ze dne 20. dubna 1934, Rv I 1293/32.)

Obec K. vypsala v listopadu 1930 ofertní řízení na stavbu činžovního domu v K. Zúčastnili se ho různí stavitelé a zedničtí mistři, mezi nimi žalovaný Josef P. ofertou na 910.503 Kč a K. ofertou 920.000 Kč. Ve schůzi dne 16. prosince 1930 zadalo obecní zastupitelstvo v K. stavbu činžovního domu zednickému mistru Františku K-ovi za 920.000 Kč. Ještě, než se konala tato schůze obecního zastupitelstva, zaslal žalovaný obecnímu zastupitelstvu v K. týž den dopis ze dne 16. prosince 1930, v němž prohlásil, že stavbu činžovního domu v K., bude-li mu zadána za 920.000 Kč jako panu K-ovi, provede za 870.000 Kč a oněch 50.000 Kč, které se jeví jako rozdíl, ihned, jakmile mu bude stavba zadána písemně, vyplatí na chudé a nezaměstnané v K. Žalobou, o niž tu jde, domáhalo se společenstvo stavitelů na žalovaném, by bylo